

DANES-PICTA.COM

447

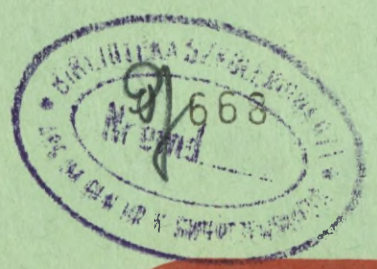
Do użytku służbowego

[Redacted]

Egz. Nr 1

BIULETYN KOMITETU UCZELNIANEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

pf38951

2(41)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KADENI SZTABU GENERALNEGO
na gen. broni K. Świerczewskiego
238951

735

WARSZAWA ■ LUTY ■ 1975

447

Do użytku
służbowego

~~SECRET~~

Egz. Nr 1

BIULETYN KOMITETU UCZELNIANEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

pf38951

2(41)

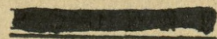
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
A38951

735

WARSZAWA ■ LUTY ■ 1975

Amel. prot. 12657. /

Do użytku
służbowego

Egz.nr 1

BIULETYN KOMITETU UCZELNIANEGO
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

NR 2/41/

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

238951

WARSZAWA

L u t y

1975 r.

1875

1875

1875

SPIS TREŚCI

	Str.
1. Z przebiegu kampanii sprawozdawczo-wyborczej w ASG ...	4
2. Podstawowe zadania nowo wybranych władz partyjnych uczelni w 1975/76 roku	8
3. Referat-wytyczne Zastępcy Komendanta ASG ds. politycznych w sprawie przygotowania do XV Konferencji Partyjnej	13
4. Sprawozdanie o stanie dyscypliny i działalności profilaktycznej w ASG za okres od 1.01. do 31.12.1974 r.	19
5. Ocena stanu pracy wewnątrzpartyjnej nad wzrostem szeregów partyjnych w II półroczu 1974 r.	28
6. Nowo przyjęci przez POP w poczet członków i kandydatów partii w 1974 r.	33
7. Ukarani partyjnie w 1974 r.	36

Z PRZEBIEGU KAMPANII SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZEJ W ASG

Komitet Uczelniany PZPR Akademii Sztabu Generalnego na jednym z ostatnich posiedzeń dokonał oceny zebranych sprawozdawczo-wyborczych w podstawowych organizacjach partyjnych uczelni. Był to kolejny zasadniczy etap kampanii sprawozdawczo-wyborczej, której obecnie punkt ciężkości przesunął się na przygotowanie uczelnianej konferencji.

Jak każda kampania sprawozdawczo-wyborcza w partii, tak i obecna miała do spełnienia przede wszystkim:

- dokonanie oceny działalności organizacji partyjnych oraz ich statutowych władz w okresie dwuletniej kadencji;
- nakreślenie programów działania na okres nowej kadencji;
- dokonanie wyboru nowych władz gwarantujących zrealizowanie nakreślonych programów działania.

Każdorazowo zadania te realizowane są w innej sytuacji i dlatego możemy z całą odpowiedzialnością stwierdzić, że obecna kampania sprawozdawczo-wyborcza nie jest powtórzeniem poprzedniej. Jest ona wypełniona aktualnymi treściami działalności partyjnej, ideologicznej, politycznej, dydaktyczno-naukowej i gospodarczej.

Jeżeli chodzi o obecną kampanię sprawozdawczo-wyborczą, to charakteryzowała się ona dużym nasyceniem problematyką o węzłowym znaczeniu dla perspektywy rozwoju uczelni i dalszego umacniania kierowniczej roli partii. Przebiegała ona pod hasłem "co dana podstawowa organizacja partyjna i każdy członek oraz kandydat partii winny zrobić w realizacji perspektywicznego planu rozwoju Akademii". Wiązało się to z kilkoma faktami.

Po pierwsze - dokonane w jej toku oceny działalności organizacji partyjnych i członków partii dotyczą okresu, w którym

osiągnięty został znacznie wyższy postęp w rozwoju uczelni i poprawa warunków życia jej stanu osobowego, utrwalona została nowa dynamika rozwojowa akademii.

Po drugie - obecna kampania sprawozdawczo-wyborcza - podobnie jak w całym kraju - zbiegła się z podjęciem zadań ostatniego roku planu pięcioletniego, a więc roku, którego wyniki określą ostateczny bilans realizacji uchwały VI Zjazdu i postanowień I Krajowej Konferencji Partyjnej oraz warunki realizacji zadań przyszłego pięciolecia.

Po trzecie - przypadła ona na końcowy okres przygotowań do wymiany legitymacji partyjnych oraz zapoczątkowała przygotowania do VII Zjazdu Partii.

Wszystko to sprawiło, że w aktualnej kampanii sprawozdawczo-wyborczej występowało znacznie większe niż w kampaniach poprzednich sprzężenie problemów i zadań politycznych, ideowo-wychowawczych, naukowo-badawczych i gospodarczych. Jednocześnie należy podkreślić, że organizacje partyjne były znacznie lepiej przygotowane do podjęcia tych problemów i zadań.

Oceny zebrań sprawozdawczo-wyborczych w podstawowych organizacjach i grupach partyjnych wskazują, że założenia i cele tegorocznej kampanii określone wytycznymi Sekretariatu Komitetu Centralnego PZPR i Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego znalazły w treści tych zebrań szerokie odzwierciedlenie. Na ogół dobremu przygotowaniu zebrań sprawozdawczo-wyborczych i wysokiej na nich frekwencji oraz aktywności w dyskusji towarzyszyły skupianie uwagi - tak w referatach, jak i w dyskusji - na węzłowych problemach działalności partyjnej w poszczególnych środowiskach. Szczególnie akcentowano w dyskusji na zebraniach POP i grup partyjnych następujące zagadnienia:

- społeczno-polityczne, wśród nich problemy postaw członków partii, umacniania ich autorytetu, podnoszenia ich odpowiedzialności za realizację polityki partii;
- podnoszenia poziomu pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej;
- rozwijania przodownictwa i współzawodnictwa wśród stanu osobowego uczelni;
- umacniania dyscypliny, w tym szczególnie przeciwdziałanie wypadkom nadzwyczajnym;
- podnoszenia poziomu gospodarowania, oszczędności i racjonalizacji;
- ulepszania działalności socjalnej.

Zebrania sprawozdawczo-wyborcze podstawowych organizacji poprzedzone zostały w tym roku zebraniem grup partyjnych, na których dokonano wyboru grupowych.

Przebieg zebrań grup partyjnych wskazał, że odgrywają one coraz większą rolę w całokształcie partyjnej działalności prowadzonej w uczelni. Wywierają przede wszystkim wpływ na umacnianie partyjnych postaw, prawidłowe rozwiązywanie bieżących problemów z zakresu stosunków międzyludzkich itp. W miarę rozwoju i wzbogacania pracy grup partyjnych wzrasta rola i znaczenie prawidłowego doboru grupowych. Na zebraniach wyborczych grup sprawie tej poświęcono dużo uwagi, zgłoszone kandydatury omawiano bardzo wnikliwie, wybierając na grupowych towarzyszy cieszących się dużym autorytetem i ogólnym zaufaniem. Wielu z nich wybrano po raz drugi oraz polecono do władz POP.

W toku zebrań sprawozdawczo-wyborczych w podstawowych organizacjach i grupach partyjnych wskazywano również pewne zjawiska niekorzystne.

Mozna do nich zaliczyć:

- zbyt małe jeszcze przywiązywanie wagi do szkolenia partyjnego kandydatów i młodych członków partii;
- mało intensywna praca w niektórych środowiskach nad pozyskaniem w szeregi partii najbardziej wartościowych żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych;
- stosunkowo powolny proces doktoryzacji nauczycieli akademickich;
- niedocenywanie pracy społecznej przez niektóre ogniwa służbowe uczelni;
- niedomogi w pracy kasyna, złe zaopatrzenie sklepów WPH, zbyt długie oczekiwanie na przydział kwater służbowych itp.

Dlatego nowo wybrane władze partyjne i odpowiedzialni służbowo towarzysze w dalszej działalności winni w pierwszym rzędzie rozwiązywać te problemy.

Obecnie zbliżamy się do Uczelnianej Konferencji sprawozdawczo-wyborczej, w toku której powinien być wykorzystany uogólniony dorobek zebrań podstawowych organizacji i grup partyjnych.

Sprawą niezwykle ważną będzie należyte uwzględnienie przy przygotowaniu i przeprowadzeniu uczelnianej konferencji zaleceń zawartych w wytycznych Sekretariatu KC i GZP WP.

Pragniemy, aby Konferencja uczelniana poprzedzona została dobrym przygotowaniem merytorycznym, organizacyjnym i propagandowym, spotkaniami środowiskowymi delegatów oraz zebraniem POP, na których zostaną omówione i przekonsultowane najważniejsze problemy nurtujące naszą uczelnię i całą akademicką organizację partyjną.

Taka praktyka zebrań przedkonferencyjnych, zastosowana po raz pierwszy pozwoli bardzo szeroko skonsultować zarówno ocenę dotychczasowej działalności KU, jak też projektowane zamierzenia oraz kandydatury na członków KU. Ma ona ogromne znaczenie dla rozwoju i umocnienia demokracji wewnątrzpartyjnej; prawidłowego określenia zadań na najbliższą przyszłość oraz wybrania do władz partyjnych członków partii cieszących się największym uznaniem i autorytetem w środowisku akademickim.

Podkreśla się często, że kampania sprawozdawczo-wyborcza jest dużej wagi wydarzeniem w życiu partii. To prawda. Dlatego ważną jest sprawą, aby nowo wybrane władze partyjne w swej działalności szeroko nawiązywały do działalności poprzednich władz, wykorzystując jak najpełniej inicjatywy, wnioski i postulaty okresu przedwyborczego oraz stwarzały pole bardziej aktywnego i skutecznego działania członkom partii. Należałoby, aby pobudzona aktywność szeregów partyjnych w trakcie przygotowań do wymiany legitymacji partyjnych i zebrań sprawozdawczo-wyborczych została podtrzymana i wykorzystana dla dobrej realizacji czekających nas trudnych zadań br. - roku VII Zjazdu partii.

PODSTAWOWE ZADANIA NOWO WYBRANYCH WŁADZ PARTYJNYCH UCZELNI
W 1975/76 ROKU

Z WYSTĄPIENIA ZASTĘPCY KOMENDANTA DO SPRAW POLITYCZNYCH

W ostatniej kampanii sprawozdawczo-wyborczej w Akademii do władz partyjnych POP i grup wybrano łącznie ponad 265 członków partii, w tym 69 towarzyszy wybrano ponownie. W czasie wyborów dokonano poważnego odnowienia składu władz partyjnych: w grupach partyjnych ponad 60%, a w POP ponad 80%. Nowi towarzysze wybrani do władz są pełni inwencji i zapału do pracy.

Największą grupę w nowo wybranych władzach partyjnych stanowią słuchacze 124 towarzyszy, w tym tylko 8 przodujących słuchaczy, drugą pozycję zajmują pracownicy dydaktyczno-wychowawczy /kierownicy taktyczni i wykładowcy/ 68, w tym 9 przodujących pracowników ASG, pozostałe grupy stanowią oficerowie polityczni, techniczni i z pionu zabezpieczenia.

Ponadto we władzach partyjnych reprezentowane są wszystkie środowiska akademickie: oficerowie, chorążowie, podoficerowie zawodowi, żołnierze służby zasadniczej i pracownicy cywilni.

W składzie nowo wybranych władz partyjnych jest 50% z wyższym wykształceniem i 124 słuchaczy z niepełnym wyższym, pozostali ze średnim.

Obecny skład władz partyjnych pod względem wieku, stażu, wykształcenia, doświadczenia i chęci do pracy w pełni gwarantuje realizację generalnej linii partii i wykonanie uchwał z zebrań sprawozdawczo-wyborczych.

Rola władz partyjnych w realizacji uchwał i zebrań sprawozdawczo-wyborczych i zgłoszonych na nich postulatów i wniosków zależy od wielu czynników, między innymi od cech osobistych, umiejętności, predyspozycji, osobistego zaangażowania, klimatu i przychylności przełożonych.

1. Poziom i efektywność władz partyjnych w kadencji zależy od konkretności, skuteczności i ekonomiczności partyjnego działania, ale przede wszystkim od stopnia aktywności, wiedzy i umiejętności organizacyjnych członków władz partyjnych.

W miarę wzrastania kierowniczej roli wybieralnych władz partyjnych w systemie demokracji wewnątrzpartyjnej powinna tak-

że wzrastać ich odpowiedzialność i aktywność w działaniu: jeżeli w poprzednim okresie słabości działalności władz partyjnych były nie zawsze od nich zależne, to obecnie - przy istnieniu zielonego światła dla inicjatyw pomysłów - tego rodzaju zjawiska mogą wynikać z braku uporów w pokonywaniu starych nawyków i naleciałości.

Realizując uchwały z zebrań sprawozdawczo-wyborczych oraz postulaty i wnioski na nich zgłoszone w nowej kadencji członkowie władz partyjnych powinni cechować się: konsekwentnym zaangażowaniem się w działalność ideowo-polityczną, uporczywym dążeniem do poprawy stylu, form i metod pracy partyjnej, śmiałością w wymianie poglądów i myśli ze środowiskiem oraz pełną gotowością do realizacji przyspieszonego rozwoju kraju i uczelni.

Z powyższego wynika, że od aktywności członków władz partyjnych w codziennym życiu akademickim oraz od praktycznych rozwiązań spraw stojących przed komórkami organizacyjnymi zależy bardzo wiele.

2. Podstawą do działania członków partii nowo wybranych władz partyjnych w czasie kadencji są uchwały z zebrań oraz wnioski i postulaty zgłoszone na zebraniach. W oparciu o uchwały, wnioski i postulaty komitety POP i grupowi opracowują konkretne plany realizacji uchwał, w których określają cele, ustalają kierunki zadań na pierwszy rok kadencji oraz harmonogram realizacji wniosków i postulatów.

Członkowie władz partyjnych dążąc do wykonania planów działania dokonują podziału pracy w komitetach POP i grupach oraz przydziału indywidualnych zadań dla członków komitetów i grup partyjnych. Członkowie władz partyjnych nie mogą się zajmować w jednakowym stopniu wszystkimi sprawami, dlatego też zaraz na początku kadencji powinno się ustalić, za co kto odpowiada, jaka część planu kogo najbardziej interesuje i dotyczy. Chodzi o skoncentrowanie uwagi na tym odcinku planu pracy, na którym może dać z siebie najwięcej, a jego praca przyniosłaby największe efekty i dawała mu jak najwięcej osobistego zadowolenia.

3. Z pracą członków władz partyjnych w poszczególnych

środowiskach wiąże się ściśle sprawa indywidualnych programów. działania. Opierając się na uchwałach, wnioskach i posłannictwie grup i środowiska, której jest członkiem - powinien on mieć konkretne zadanie, do którego zmierza. W swoim działaniu powinien uwzględniać te sprawy, które są najważniejsze dla jego środowiska. Mogą to być sprawy: rozwoju przodownictwa i współzawodnictwa, dyscypliny, ideowo-polityczne i światopoglądowe, szkolenia politycznego, rozwoju kół naukowych, kształtowania socjalistycznych stosunków międzyludzkich, warunków socjalno-bytowych, funkcjonowania kasyna, handlu, klubu itp.

4. Praca władz partyjnych jest zaszczytna, ale trudna i odpowiedzialna. Realizacja planu pracy i uchwał oraz wniosków i postulatów członków partii napotyka na różne przeszkody. Są one bardzo często spowodowane trudnościami obiektywnymi lub subiektywnymi. Doświadczenia ubiegłej kadencji wskazują, że trudnościami nie należy się szybko zrażać. Wszystkie trudności przy osobistym zaangażowaniu i pomocy kolektywu i przełożonych można pokonać. Często bogate programy udaje się zrealizować w znacznie szybszym czasie niż początkowo planowano. Realizacja uchwał, planów i zamierzeń wymaga poświęcenia, ofiarności, dyscypliny i stanowczości w działaniu.

5. W działalności członkom nowo wybranych władz partyjnych proponowałbym systematyczność, bowiem kampanijnością i zrywami niewiele da się osiągnąć. Bardzo ważne znaczenie w pracy władz partyjnych nad realizacją uchwały i planów pracy ma ciągłość i kontrole ich wykonania. Chodzi o to, aby kontrole spełniały następujące funkcje: - ujawniały słabość, udzielały wskazówek i pomocy oraz pobudzały do działania, a nie ograniczały się tylko do oceny wskaźników ilościowych, Czynniki statystyczne, ilościowe przestały być zasadniczym kryterium oceny działania w ogóle, w tym działania partyjnego. Obecnie podstawowym parametrem oceny ludzkiego działania jest ideowość, jakość, skuteczność, efektywność i nowoczesność.

6. Członkowie nowo wybranych władz partyjnych muszą być osobiście zaangażowani w sprawne funkcjonowanie ich intencji. Oczekuje się od nich inicjatywy, pomysłowości, nowatorstwa, umiejętności działania w zakresie ujawniania słabości i niedo-

magań oraz wykorzystania rezerw.

Członkowie władz partyjnych ograniczając się do roli w głosowaniu sprawiają zawód członkom partii, przez których zostali wybrani i których reprezentują.

Konfliktowe sprawy, które występują w toku kadencji, są zjawiskami normalnymi. Wynikają one z różnych punktów widzenia, oceny zjawisk i sposobów realizacji zadań.

Swobodna wymiana poglądów na posiedzeniach komitetów POP i zebraniach partyjnych - stwarza dogodne warunki i przesłanki do poszukiwania lepszych, bardziej skutecznych i optymalnych rozwiązań.

7. Doświadczenie wykazuje, że wielu członków nowo wybranych władz partyjnych pełniących swe obowiązki po raz pierwszy obawia się i powstrzymuje od zabierania głosu na posiedzeniach komitetów i zebraniach POP. Jest to spowodowane nieśmiałością i przekonaniem, że nie potrafią oni zainteresować towarzyszy treścią swoich wystąpień, że oczekuje się od nich zdolności krasomówczych, podczas gdy chodzi o treść - rzeczywistość i sposoby rozwiązań, a nie tylko o formę wypowiedzi. Warto w dyskusji zgłosić nawet jeden konkretny i mądry wniosek, niż taśmowe wystąpienie ogólne zabierające czas własny i towarzyszy.

8. Wszystkie sprawy w pracy władz partyjnych są ważne, nie ma spraw mało ważnych. Szczególnie każda sprawa indywidualna członka partii czy obywatela jest dla niego bardzo ważna, ponieważ dotyczy jego spraw osobistych. Przeważnie sprawy osobiste członków partii są przejawami pewnych zjawisk ogólnych w życiu partii i społeczeństwa. Ale członkowie władz partyjnych nie mogą się tylko ograniczać do pomocy w załatwieniu spraw indywidualnych. Muszą oni dostrzegać i wyciągać z nich szersze wnioski do swej działalności. Byłoby również źle, gdyby członkowie władz dostrzegali tylko sprawy ogólne, a nie widzieli spraw osobistych lub traktowali je jako sprawy mniej - szej wagi.

9. Utrzymywanie ścisłej więzi władz partyjnych z członkami i kandydatami partii, z kadrą, rodzinami wojskowymi, pracownikami cywilnymi, młodzieżą wymaga wiele przygotowań i cza-

su, ale jest bardzo pożyteczne i konieczne. Więż ta jest nie - kiedy rozumiana i traktowana bardzo oficjalnie i służbowo, kiedy chodzi po prostu o szersze, swobodne kontakty i rozmowy partyjne. Chodzi o to, aby członkowie władz partyjnych wykorzystywali wszystkie swoje kontakty organizacyjne, społeczne, sportowe, kulturalne w miejscu zamieszkania i traktowali jako normalne kontakty przedstawicieli ze środowiskiem.

10. Funkcja członka władz partyjnych jest zaszczytna, ale i wyjątkowo odpowiedzialna. Wymaga ona poważnego zaangażowania w pracy i poświęcenia swego skromnego czasu osobistego. Solidne jej wykonywanie daje jednak dużo możliwości skutecznego rozwiązywania spraw, udzielania pomocy i załatwiania spraw ludzkich. Dlatego też trzeba stale mieć na uwadze wypełnianie woli i misji towarzyszy oraz nie wolno zawieść ich zaufania.

Chodzi o to, aby swoje zadanie wykonywać z poczuciem dobrze spełnionego obowiązku, służenia towarzyszom, kolegom, środowisku i akademii i ta myśl powinna przyświecać nam w codziennej pracy władz partyjnych.

Realizacja powyższych 10 podstawowych zadań przyczyni się do podniesienia autorytetu nowo wybranych władz partyjnych i stylu partyjnego działania oraz pełniejszego wykonania uchwał VI Zjazdu i godnego przygotowania do powitania wysoko zorganizowanego i sprawnego działania - VII Zjazdu Partii.

REFERAT - WYTYCZNE

ZASTĘPCY KOMENDANTA AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO DO SPRAW POLI-
TYCZNYCH W SPRAWIE PRZYGOTOWANIA DO XV KONFERENCJI
PARTYJNEJ WYGŁOSZONY NA POSIEDZENIU KOMITETU UCZEL-
NIANEGO W DNIU 14.01.1975 r.

TOWARZYSZE!

XV Akademicka Konferencja Partyjna - będzie się odbywać w warunkach wysokiej aktywności członków partii, całego stanu osobowego uczelni, rozwiniętej w toku obchodów XXX-lecia PRL i przygotowań do wymiany legitymacji oraz opracowania perspektywicznego planu rozwoju akademii do 1990 roku.

Konferencja zgodnie ze swoimi statutowymi uprawnieniami dokona oceny działalności organizacji partyjnych w minionej kadencji, wypracuje program działania oraz wybierze nowy Komitet Uczelniany.

Podstawowym miernikiem skuteczności pracy partyjnej są zaangażowane postawy ideowo-polityczne całego stanu osobowego uczelni, jego zwartość moralno-polityczna oraz zespolenie z partią i narodem w okresie przyspieszonego rozwoju kraju, jak też aktywność w wykonywaniu codziennych obowiązków służbowych, zadań szkoleniowo-wychowawczych i naukowo-badawczych.

Przełożeni i jednostki wojskowe będą nas oceniać nie po tym ile zorganizowaliśmy zebrania, posiedzeń, narad itp., ale jak nasi absolwenci będą dowodzić jednostkami, jak będą organizować proces szkolenia i wychowania wojsk, jak będą kształtować stan moralno-polityczny, dyscyplinę i socjalistyczne stosunki w jednostce oraz jakie będą w tej pracy osiągać rezultaty.

Akademicka konferencja sprawozdawczo-wyborcza ma do spełnienia bardzo ważną rolę w realizacji uchwał VI Zjazdu i postanowień I KKP w zaprogramowaniu zadań dla członków partii i władz partyjnych na dalsze przygotowanie do VII Zjazdu Partii.

Poczynania władz i organizacji partyjnych w toku przygotowań do akademickiej konferencji sprawozdawczo-wyborczej i VII Zjazdu Partii, jak i następnie w realizacji uchwały tej konferencji i Zjazdu powinna służyć dalszemu pogłębianiu więzi partii ze społecznością akademicką w rozwijaniu wysoce zaangażowanych postaw ideowych i współzawodnictwa, nowatorstwa oraz podejmowania czynów zjazdowych.

W treści przygotowań i przebiegu obrad konferencji sprawozdawczo-wyborczej oraz programie działania - Uchwale, w ASG należy podejmować następujące problemy i zadania:

- dalsze ideowo-polityczne i organizacyjne umacnianie roli or-

- ganizacji partyjnych w życiu ASG, rozwijanie ich aktywności, prężności i w konsekwencji realizacji Uchwał VI Zjazdu i przygotowań do VII Zjazdu. Szczególnie wyeksponować perspektywiczny rozwój ASG do 1990 r. oraz opracowanie i wprowadzenie nowego programu szkolenia akademickiego od 1976 r. oraz przygotowanie do obchodów 30-lecia powstania ASG;
- stworzenie partyjnej atmosfery dla ofensywnej realizacji wszystkich zadań ideowo-wychowawczych, szkoleniowo-naukowych stojących przed ASG;
 - rozwiązywanie problemów socjalno-bytowych, poprawy warunków pracy i służby, szczególnie w zakresie dbałości o stan zdrowia kadry, żołnierzy i pracowników cywilnych oraz przestrzegania warunków bhp.

x x

x

1. Pierwszoplanowym zadaniem władz partyjnych i organizacji partyjnych oraz akademickiej konferencji jest działanie na rzecz pełnej realizacji w ASG dyrektywy MON do działalności Sił Zbrojnych PRL na lata 1974/75 i wytycznych Komendanta do działalności ASG w 1975 r. - To nasz plan produkcji. Należy to osiągnąć poprzez rozwinięcie intensywnej pracy ideowo-wychowawczej kształtującej patriotyczne, zaangażowane postawy członków partii, ich przodującą rolę w szkoleniu, dyscyplinie i nauce.
2. W toku obrad nieodzowne jest omówienie postaw członków partii w realizacji uchwał XIV Akademickiej Konferencji Partyjnej, obchodach XXX-lecia PRL i LWP oraz w okresie przygotowań do wymiany legitymacji partyjnych zarówno w sensie ideowo-politycznym, jak i organizacyjnym.
3. Dyskusja powinna koncentrować się na wypracowaniu kierunków i programu działania w postaci konkretnej Uchwały na okres dwóch lat. Ponadto niezbędne jest przeanalizowanie inicjatyw i pomysłów ideowo-politycznych, dydaktyczno-wychowawczych, naukowo-badawczych i innych dotyczących całokształtu życia i szkolenia w ASG.

4. Szczególnego potraktowania na konferencji wymaga problem intensyfikacji procesu dydaktyczno-wychowawczego i naukowo-badawczego oraz rozbudowy nowoczesnej bazy szkoleniowej, jak też wykorzystania środków oddanych do dyspozycji ASG.
5. Przedyskutowania wymaga problem kształtowania stanu moralno-politycznego, dyscypliny i socjalistycznych stosunków międzyludzkich.
6. Konferencja powinna ocenić krytycznie i obiektywnie pracę POP, aparatu politycznego służbowych przełożonych, ich więź z POP oraz metody dalszego umacniania ich autorytetu.

W procesie przygotowań do konferencji należy uwzględnić krytyczne głosy i wnioski z zebrań sprawozdawczo-wyborczych POP dotyczących stylu, form i metod działalności partyjnej.

1. W toku przygotowań do konferencji pogłębiać i utrzymywać metodę kolegialnego trybu pracy i zasadę konsultacji materiałów, kandydatów do władz oraz projekt uchwały, rozważnie ustosunkować się do zgłoszonych w trakcie konsultacji uwag i propozycji.
2. Rzetelnie i wnikliwie opracować sprawozdanie z działalności Komitetu Uczelnianego i wszystkie materiały sprawozdawcze związane z konferencją. Pokazać przodujących aktywistów partyjnych, POP i przodujące jednostki organizacyjne ASG.
3. Uchwała - program działania konferencji powinien koncentrować się przede wszystkim na najważniejszych zadaniach 1975 roku uwzględniając, że VII Zjazd określi zadania na najbliższe lata, którym program działania KU będzie uzupełniany. Włączyć i wykorzystać wszystkie słuszne wnioski i postulaty zgłoszone w czasie kampanii sprawozdawczo-wyborczej do programu przygotowań do konferencji.
4. Zapewnić wybór do Komitetu Uczelnianego ASG najlepszych towarzyszy, cieszących się wysokim autorytetem w swoim środowisku. Zgodnie z opinią towarzyszy - zwiększyć w składzie Komitetu udział przodowników, nowatorów i autentycznych aktywistów partyjnych wszystkich szczebli.
5. Wśród towarzyszy zaproszonych na konferencję, powinni znajdować się sekretarze POP, szefowie katedr i komórek organi-

zacyjnych oraz przodownicy z kadry i słuchaczy, ci wszyscy, którzy w codziennej pracy twórczo realizować będą uchwałę konferencji.

6. Metoda konferencji powinna stwarzać warunki dla zabrania głosu przez możliwie największą ilość delegatów w czasie przeznaczonym na obrady oraz zgłoszenie przez nich uwag i propozycji zarówno w stosunku do uchwały, jak i pod adresem władz partyjnych. XV Akademicką Konferencję sprawozdawczo-wyborczą zamierzamy przeprowadzić w drugiej połowie lutego 1975 r.

Obecna konferencja jest szczególnie ważna ze względu na przygotowanie organizacji partyjnych i całego stanu osobowego ASG do VII Zjazdu Partii.

Jak towarzysze mogli się zorientować z porządku dnia, instancja nasza ma przedyskutować na dzisiejszym Plenum KU PZPR i ewentualnie zatwierdzić sprawozdanie na XV Konferencję sprawozdawczo-wyborczą i projekt uchwały.

Oba te dokumenty stanowią merytoryczną podstawę przygotowania do konferencji sprawozdawczo-wyborczej akademii.

Zdajemy sobie sprawę z tego, że od kierunków działania i problemów podjętych w referacie sprawozdawczo-wyborczym i problemowym w dużej mierze zależy dyskusja i przebieg konferencji, jej rzeczywistość i konkretność.

Dlatego też prosimy towarzyszy o szczere wypowiedzi na następujące tematy:

- struktury i propozycji referatu;
- oceny poszczególnych problemów i zjawisk;
- postulatów i wniosków w nich zawartych;
- czy dostatecznie odzwierciedla nasz wkład, naszą działalność i naszą produkcję wojskową;
- czy pokazujemy twórców - ludzi dobrej wojskowej roboty oraz przodujące POP i jednostki organizacyjne ASG;
- czy dostatecznie pokazujemy rozwój ruchu przodownictwa, współzawodnictwa i nowatorstwa;
- czy w pełni uwzględnia cały złożony problem kształtowania stanu moralno-politycznego i dyscypliny oraz wdrażania zasad etyki i obyczajów LWP;

- czy dostatecznie ujawniła nasze słabości, braki oraz niekorzystne możliwości i rezerwy;
- czy podjęliśmy w nich podstawowe najważniejsze problemy, jakimi żyły nasze organizacje partyjne ASG;
- czy referat jest mobilizujący, dynamiczny, komunikatywny i zrozumiały - jasny w czytaniu;
- chcemy, aby referat KU był krytyczny, obiektywny i roboczy, aby odzwierciedlał nasz wkład w trudnym i złożonym okresie przyspieszonego rozwoju naszej uczelni.

Prosimy również towarzyszy o ustosunkowanie się do projektu uchwały, który ma być planem działania dla nowo wybranego komitetu na najbliższe dwa lata.

Czy dostatecznie uwzględnia on treść i zadania przyspieszonego rozwoju ASG na najbliższe dwa lata.

Czy w dostatecznej mierze uwzględnia on złożone zadania, jakie stoją przed naszą uczelnią w dyrektywie MON do działalności Sił Zbrojnych PRL i wytycznych Komendanta do działalności szkoleniowej ASG w 1975 r.

Czy formy, metody i środki, jakie proponujemy, gwarantują nam wykonanie zadań w zakresie działalności ideowo-politycznej, dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej oraz socjalno-bytowej.

Pytań tego typu i im podobnych moglibyśmy sobie postawić wiele, ale nie o to chyba chodzi i nie w tym rzecz.

Najważniejszym zadaniem naszego posiedzenia jest ustosunkowanie się do referatu i projektu uchwały, czy w tej formie referat i projekt uchwały jest do przyjęcia, czy nie i co mu brakuje, aby był dobry. Prosimy towarzyszy o konkretne uwagi i postulaty, abyśmy mogli przystąpić do kolejnych zadań organizacyjnych w przygotowaniu do konferencji. Sprawy organizacyjne omówił sekretarz KU PZPR tow. Bartuszek, z którym się w zupełności zgadzam i popieram.

Poszukiwanie odpowiedzi na wyżej postawione pytania przez KU PZPR, delegatów i aktyw partyjny ASG stanowi ważny etap w okresie przygotowania do XV Akademickiej Konferencji Partyjnej.

S P R A W O Z D A N I E

o stanie dyscypliny i działalności profilaktycznej w ASG za okres od 1.01. do 31.12.1974 r.

Wnikliwa analiza dyscypliny wojskowej i partyjnej Akademii Sztabu Generalnego WP za rok 1974 pozwala ocenić ją jako dobrą.

W dziedzinie umacniania dyscypliny we wszystkich jej aspektach uczyniony został kolejny jakościowo lepszy krok naprzód. Wskazują na to /przedstawione w dalszej części sprawozdania/ zadowalające wskaźniki głównych mierników zdyscyplinowania stanu osobowego, takich jak: wysoki poziom realizacji procesu dydaktycznego i wychowawczego, wykonawstwo zadań szkoleniowych, rzetelna działalność służbowa, partyjna i społeczna, wzorowe zdyscyplinowane zachowanie i postawy środowisk żołnierskich akademii, spadek ilości wypadków nadzwyczajnych i inne.

Na proces kształtowania się dobrego poziomu dyscypliny w roku 1974 wpływał wysoki stan moralno-polityczny wszystkich akademickich środowisk. Wywierał on decydujący wpływ na efektywność akademickich przedsięwzięć służących kształtowaniu wzorowej dyscypliny wszystkich środowisk uczelni.

W roku 1974 problemy dyscypliny rozpatrywane były w akademii wielokrotnie, zarówno na płaszczyźnie służbowej, jak też w ramach działalności organu partyjno-politycznego. Wiele uwagi problemom dyscypliny poświęcono na zebraniach partyjnych. We wszystkich ogniwach kierowano się zasadą, że wysoka dyscyplina stanu osobowego poszczególnych komórek i całej akademii jest nie tylko nieodzownym warunkiem wzorowej działalności ideowo-politycznej, dydaktycznej, wychowawczej i naukowo-badawczej, lecz także i przede wszystkim służyć ma utrwaleniu u słuchaczy pozytywnych cech i walorów żołnierskich oraz współtworzyć określony model oficera dyplomowanego, nosiciela w wojsku najlepszych wzorów karności i porządku wojskowego.

Ogromny wpływ na podnoszenie poziomu dyscypliny w akademii wywarła masowa rywalizacja o tytuły "przodujących" i miana "wzorowych", a także przedsięwzięcia służące doskonaleniu wiedzy i kwalifikacji kadry naukowo-dydaktycznej i administracyj-

nej w ramach WUML, zwłaszcza na kierunku pedagogicznym.

Coraz aktywniej współuczestniczył w tym procesie klub ASG, stanowiąc przedłużenie procesu dydaktyczno-wychowawczego, realizowanego przez ogniwa służbowe i partyjne uczelni. Masowość i różnorodność imprez klubowych, jak też ich atrakcyjność powodowały, że miały one z reguły znaczną frekwencję.

W okresie sprawozdawczym systematycznie zwiększano regulaminową wymagalność przełożonych w stosunku do podwładnych. Doprowadziło to do zwiększenia bezpośrednich kontaktów przełożonych, zwłaszcza zaś kierowników grup, dowódców kursów i pododdziałów z podwładnymi. Więcej uwagi poświęcono rozmowom indywidualnym ze słuchaczami.

Znaczne efekty, w umacnianiu dyscypliny, przyniosła realizacja rozkazu Komendanta odnośnie przeprowadzania ze słuchaczami raz w miesiącu przeglądu musztry i sprawdzianów ze znajomości regulaminów, które objęły cały stan osobowy kadry zawodowej, w tym słuchaczy wszystkich kursów.

Spośród zespołu czynników, wykorzystywanych w r. 1974 do kształtowania dyscypliny akademickich grup środowiskowych, liczącą się rolę spełniła praktyka dyscyplinarna.

W odniesieniu do dominującej części kadry, słuchaczy i żołnierzy służby zasadniczej praktyka dyscyplinarna miała jednostronny charakter. Sprowadzała się do wyróżnień za bardzo dobre wywiązywanie się z obowiązków służbowych, nienaganne zachowanie poza służbą, wzorowe postawy społeczne. W znacznie mniejszym stopniu musiano się uciekać do kar dyscyplinarnych. Ilustracją powyższego są wskaźniki statystyczne wyróżnień i kar dyscyplinarnych.

Na stan 502 oficerów kadry wyróżnionych zostało 429 /83,4%/, ilość wyróżnień 1263, średnio 2,5 wyróżnienia na oficera, karanych 6, wymierzonych kar dyscyplinarnych - 7, stanowi to 1,3% stanu. Słuchacze otrzymali 566 wyróżnień, średnio 0,9 wyróżnienia na słuchacza. Spośród 15 chorążych tylko jeden otrzymał karę, a na 68 podoficerów zawodowych - ukaranych było 2.

Dowódcy i kadra pododdziałów obsługi szerzej niż w latach poprzednich wykorzystywali w pracy z żołnierzami wychowawcze aspekty władzy dyscyplinarnej, w tym również do karania dyscy-

plinarne. Zaistniał w ten sposób stan, w którym obok dużej ilości wyróżnień, jakie otrzymali podoficerowie i szeregowcy /średnia wyróżnień 3,6/, wymierzono im również 194 kary dyscyplinarne /średnia na żołnierza - 0,46 kary/.

W roku 1974 intensywniej niż dotychczas rozwijana była w akademii wszechstronna i wielopłaszczyznowa działalność na rzecz rozwoju przodownictwa i współzawodnictwa. Rywalizacja o spełnienie kryteriów akademickiego regulaminu o przodownictwie i współzawodnictwie, w którego ustaleniach zagadnienia dyscypliny są szczególnie eksponowane, powodowała zarazem wzrost poziomu dyscypliny stanu osobowego akademii.

Istotne miejsce w całokształcie działalności nad kształtowaniem właściwej postawy żołnierskiej i dyscypliny zajmowały liczne akcje i przedsięwzięcia partyjno-polityczne. Podejmowane i realizowane zamierzenia z okazji XXX-lecia PRL, kolejnych posiedzeń plenarnych Komitetu Centralnego, XXVII rocznicy powstania ASG i inne, w widoczny sposób podniosły poczucie odpowiedzialności stanu osobowego za wysoką jakościowo, terminową i sprawną realizację zadań stojących przed akademią. W pracy tej wykorzystywano w szerokim zakresie różne, możliwe formy działania, a głównie te, które umożliwiały zaangażowanie poszczególnych grup stanu osobowego w realizacji zadań stojących przed uczelnią. Proces ten pozwolił jeszcze bardziej skupić wysiłek kadry, słuchaczy, żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych wokół optymalnego wykonania zadań, podnieść na wyższy poziom stopień zaangażowania i zainteresowania dyscypliną.

Na dyscyplinę stanu osobowego pozytywnie wpływały również rozmowy indywidualne prowadzone ze wszystkimi członkami partii w ramach kampanii wymiany legitymacji partyjnych. Niewątpliwie znaczenie odegrała także akcja sprawozdawczo-wyborcza w POP i przygotowania do XV Konferencji Partyjnej ASG. Nic więc dziwnego, że mamy wiele organizacji podstawowych, w których zasad dyscypliny nie naruszono. Np. SzO, TO, WRiA itp.

Dla realizacji zadań oraz wytwarzania atmosfery odpowiedzialności za stan dyscypliny całego stanu osobowego uczelni wykorzystywano też odprawy służbowe i konferencje pedagogiczne, na których wszechstronnie omawiano dyscyplinę i postawy słuchaczy oraz postępy w nauce.

W pracy nad kształtowaniem wysokiego poziomu dyscypliny i porządku wojskowego uczestniczyły wszystkie instancje służbowe i społeczne uczelni. Wzrosła wymagalność w zakresie wykonywania obowiązków służbowych i przestrzegania postanowień regulaminów, czego wyrazem jest systematyczne i konkretne rozliczanie wszystkich z realizacji stawianych i wynikających z zajmowanych stanowisk zadań, a także niezwłoczne reagowanie służbowe i partyjne za najmniejsze nawet wykroczenia dyscyplinarne. Znacznie zaktywizowały swoją działalność SZMW, Rada Podoficerów Zawodowych i Rada Zakładowa Związków Zawodowych.

Duże efekty w zakresie stanu dyscypliny przyniosło konsekwentniejsze wdrażanie regulaminów wśród służb dyżurnych w pododdziałach oraz zwiększona wymagalność przełożonych w zakresie przestrzegania regulaminów przez wszystkich im podległych żołnierzy. Poprawił się przez to znacznie wygląd zewnętrzny wszystkich żołnierzy akademii. Zmniejszyła się w związku z tym ilość interwencji patroli KG i WSW. Mimo to w ubiegłym roku miały miejsce wypadki interwencji w 26 przypadkach w stosunku do żołnierzy służby zasadniczej /6,0% stanu pododdziałów obsługi/ - kadra naukowo-dydaktyczna naruszyła zasady regulaminowe w 15 przypadkach /2,2% ogółu kadry/ - słuchacze 6 razy /0,9% stanu słuchaczy/, wszystkie wymienione wypadki były wnikliwie rozpatrywane przez przełożonych, wobec sprawców przewinień każdorazowo wyciągano sankcje służbowe bądź dyscyplinarne.

Niepokojącym zjawiskiem jest fakt dość znacznych interwencji organów porządkowych w stosunku do kadry akademii i choć nie we wszystkich przypadkach zastosowano sankcje dyscyplinarne, zjawisko to wymaga szczególnego potraktowania przez kompetentne czynniki służbowo-partyjne.

W działalności zmierzającej do podnoszenia poziomu dyscypliny w akademii dużo uwagi poświęcono właściwemu wychowaniu i przygotowaniu do wykonywania obowiązków służbowych przez żołnierzy-kierowców.

Mimo znacznego poprawienia stanu technicznego pojazdów /ok. 75 wymiana na nowy/, w okresie sprawozdawczym miały miejsce dwa wypadki drogowe i 8 drobnych kolizji /trzy niezawinione/, w których dwie osoby doznały obrażeń ciała. Kierowcy-żołnierze służby zasadniczej popełnili 39 innych wykroczeń

/4 - naruszenie przepisów ruchu drogowego, 13 - niewłaściwy stan techniczny pojazdów, 5 - dotyczyło usterek w dokumentacji, 5 - przystosowanie licznika do podkręcania, 1 - prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu, 11 - interwencji za niewłaściwy wygląd/.

Kadra akademii posiadająca własne samochody spowodowała w 6 przypadkach naruszenie przepisów o ruchu drogowym, a w tej liczbie dwukrotnie - w stanie podniecenia alkoholowego.

Powyższe fakty świadczą o niezadowolających efektach pracy w zakresie umacniania dyscypliny wśród kierowców pojazdów mechanicznych i personelu technicznego akademii oraz wśród żołnierzy służby zasadniczej.

Omawiając zespół głównych przedsięwzięć dotyczących umacniania dyscypliny i karności stosowanych przez czynniki służbowe i partyjno-polityczne stwierdzić należy, że praca ta w zasadniczych sferach działalności, dała oczekiwane rezultaty, czego dowodem są między innymi bardzo dobre i dobre wyniki kadry i słuchaczy osiągnięte w procesie naukowo-badawczym i dydaktyczno-wychowawczym.

Kompleksowe i zdecydowane działanie wszystkich organów służbowych partyjnych i społecznych ASG dało wyraźnie zadowalające wyniki w dziedzinie kształtowania i umacniania dyscypliny i porządku wojskowego. Pewne niedomagania w wymienionych powyżej sferach życia uczelni wymagają gruntownych przemyśleń i zastosowania odpowiednich form działania.

Ujemne zjawiska w sferze dyscypliny

Nastąpił dalszy wzrost zdyscyplinowania poszczególnych grup środowiskowych, z wyjątkiem żołnierzy służby zasadniczej. Zmniejszyła się znacznie ilość wypadków nadzwyczajnych /z 17 do 9, to jest o 47%/, wykroczeń dyscyplinarnych oficerów - słuchaczy /z 26 do 14, czyli o 46,1%, co stanowi 2,33% ogółu słuchaczy/. Utrzymują się nadal niskie wskaźniki wykroczeń oficerów kadry naukowo-dydaktycznej i ogniw zabezpieczenia /na stan 502 oficerów kadry, ukaranych 6, co stanowi 1,3% stanu/. Chorążych - 1 kara na stan 18 chorążych, co stanowi 3,3% stanu /w 1973 r. nie było kar/. Podoficerów zawodowych - 4 kary na stan 68 podoficerów zawodowych, co stanowi 5,87% stanu/w ro-

ku 1973 ukaranych było 5 podoficerów/. Notuje się spadek kar o 20%.

Mimo stosowania różnorodnych form wychowawczych i działalności profilaktycznej w roku 1974 miały jednak miejsce w akademii zjawiska ujemne, nie w takim jednak zakresie, aby mogły powodować przekroczenie bariery niepokoju o ich następstwo - z uwagi na ciężar gatunkowy przewinień - i stanowić zagrożenie dla poziomu dyscypliny.

W przewinieniach dominują żołnierze służby zasadniczej. Wymierzono im 194 kary dyscyplinarne, co stanowi trzykrotny wzrost w stosunku do 1973 r.

Wzrost wykroczeń dyscyplinarnych wśród żołnierzy służby zasadniczej w dużej mierze wynika z odmiennej /zastosowanej w roku 1974/ sprawozdawczości. W roku 1973 w sprawozdaniach ujmowano kary wymierzone i spełnione. Nie wyszczególniano kar zatartych i darowanych. W sprawozdaniach za rok 1974 zgodnie z zaleceniami GZP, wyszczególniono wszystkie kary wymierzone żołnierzom. Z tego więc względu porównania statystyczne za ostatnie dwa lata wpływają niekorzystnie na ocenę stanu dyscypliny w 1974 r.

Nie może budzić zadowolenia problem naruszenia zasad przestrzegania tajemnicy wojskowej, co w konsekwencji doprowadziło do zagubienia w roku ubiegłym przez kadre naukowo-dydaktyczną i słuchaczy 5 dokumentów niejawnych /dwa odnaleziono/. Mimo podjęcia szeregu przedsięwzięć zmierzających do poprawy niezadowolającego stanu faktycznego /z wymierzeniem sprawcom surowych kar dyscyplinarnych łącznie/ była to wciąż ta sfera działania służbowego i partyjnego, w której nadal istniało najwięcej luk i słabości i w której nie zanotowano tendencji spadkowych /w roku 1973 - 4 zagubienia dokumentów służbowych/, jej rezultaty najbardziej obniżają ogólną ocenę dyscypliny kadry i słuchaczy.

Pozytywnym objawem był fakt, że przyczyną wypadków nadzwyczajnych /z wyjątkiem jednego/ nie było nadużywanie alkoholu. Spośród 9 wypadków nadzwyczajnych trzy spowodowane zostały przez sprawców prawdopodobnie spoza akademii, pozostałe zaś /szczególnie zagubienie dokumentów/ były rezultatem osobistego niezdiscyplinowania sprawców i nieprzestrzegania przez nich

obowiązujących instrukcji oraz wewnętrznych akademickich zarządzeń. Jednego z wypadków włamania do kasyna z 25/26.9.1974 r. dokonali: M. Szuryński i A. Kozłowski. Ponoszą za to odpowiedzialność karno-administracyjną. Kolejny wypadek włamania do kasyna miał miejsce z 17/18.11.1974 r. Wszczęto postępowanie karne przeciwko J. Taborowiczowi i A. Krzyżaniakowi w związku z podejrzeniem o włamanie. Najbardziej niepokojący przy tym jest fakt, że dokonują tych czynów ludzie młodzi, synowie i córki naszych rodzin wojskowych i cywilnych. Wszyscy powinniśmy natychmiast reagować na niewłaściwe zachowanie naszej młodzieży.

Wypadek nadzwyczajny spowodowany pod wpływem alkoholu, będący zarazem przestępstwem, popełniony został przez szer. Mieczysława Cyglera z kompanii ochrony i obsługi. Polegał on na czynnej napaści i znieważeniu funkcjonariusza MO. Za wymieniony czyn szer. Cygler został skazany wyrokiem sądu WOW na karę 8 miesięcy aresztu z zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat.

W okresie sprawozdawczym zanotowano jeszcze dość znaczną ilość, bo aż 25 przewinień pod wpływem nietrzeźwości. Odnosi się to szczególnie do żołnierzy służby zasadniczej. Wszyscy winni zostali ukarani dyscyplinarnie.

Zadowalające efekty uzyskane w akademii w ramach działalności na rzecz zapobiegania i zwalczania przejawów nadużywania alkoholu wśród kadry i słuchaczy były przede wszystkim rezultatem harmonijnego współdziałania szeregu czynników, a mianowicie:

- tworzenia klimatu społecznej dezaprobaty i nietolerancji;
- zapewnienia rzeczowej informacji o społecznych skutkach alkoholizmu i aktywnego działania propagandowego;
- organizowania kulturalnego i atrakcyjnego spędzania czasu wolnego przez słuchaczy i żołnierzy służby zasadniczej;
- zdecydowane napiętnowanie przez czynniki służbowe, partyjne i organizacje młodzieżowe faktów nadużywania alkoholu.

Dzięki temu w 1974 r. nie notowano w ASG faktów rażących naruszeń zasad porządku publicznego. Kadra zawodowa, jak też żołnierze służby zasadniczej nie byli również sprawcami awantur, bójek, czynów chuligańskich wobec ludności i napadów, poza

opisanym wypadkiem nadzwyczajnym i jednym wypadkiem obrazy funkcjonariusza SOK przez ppłk. Czesława BILA, słuchacza wojsk OPK.

Niezależnie od kar dyscyplinarnych sądy honorowe i koleżeńskie udzieliły 4 kar. Ukarani zostali: 1 oficer-słuchacz i 3 żołnierzy służby zasadniczej.

Ocena działalności partyjnej w dziedzinie umacniania dyscypliny

KU działał inspirująco i inicjatywnie w zakresie problematyki kształtowania i umacniania dyscypliny nadając jej zawsze należyłą rangę.

Z inicjatywy KU przeprowadzona została narada partyjno-służbowa, na której, po wnikliwej ocenie stanu dyscypliny, nakreślone zostały kierunki działania partyjnego i służbowego w zakresie jej umacniania.

Oceny i analizy dyscypliny przeprowadzone na początku i w połowie 1974 r. dokonywane przez KU pozwalały ujawnić źródła i przyczyny zaistniałych niedociągnięć. Wyniki ocen i analiz publikowane w Biuletynie Informacyjnym KU PZPR odgrywały niepoślednią rolę w kształtowaniu właściwych postaw wśród członków partii i bezpartyjnych. Wpływały mobilizująco na organizacje partyjne w działalności na rzecz umacniania dyscypliny.

Stosowane przez KU formy i metody partyjnej pracy profilaktycznej, natychmiastowe reakcje komitetów POP i członków poszczególnych organizacji na wszelkie przejawy niezdiscyplinowania, jak też wyciąganie odpowiednich konsekwencji partyjnych w stosunku do sprawców wykroczeń, zdały w pełni egzamin. Dlatego korzystnie przedstawiał się poziom dyscypliny członków i kandydatów akademickiej organizacji partyjnej, bowiem w 1974 r. na ogólną ilość 1136 członków i kandydatów partii ukaranych było 25 członków, stanowi to 2,2% wszystkich członków partii, znacznie mniej od średniej w akademii, która wynosi 20,33% i znacznie mniej w stosunku do bezpartyjnych /55,5 % ukaranych/ i do członków SZMW /31,3% ukaranych/.

Jednak nie we wszystkich grupach osobowych członków partii stosunek ten kształtuje się tak korzystnie. Dla przykładu wśród członków partii żołnierzy służby zasadniczej ukaranych było 18,1%, wśród chorążych 6,66%, wśród podoficerów zawodowych 7,14%.

Znacznie korzystniej przedstawia się ten stosunek wśród oficerów kadry 1,45%, a oficerów-słuchaczy 1,86%.

Niepokojącym zjawiskiem jest fakt, że członkowie partii stanowią grupę osobową, która może poszczycić się najmniejszym wskaźnikiem wyróżnień. Średnio w akademii przypada 2,13 wyróżnień na jednego żołnierza służby czynnej, z tego na jednego członka partii 1,87 wyróżnienia /1136 członków - wyróżnień 2030/, na jednego bezpartyjnego 2,49 wyróżnienia /191 bezpartyjnych - wyróżnień 477/, na jednego członka SZMW 3,11 wyróżnienia /324 członków SZMW - wyróżnień 1007/.

Z ogólnej liczby członków partii około 20% nie było objętych wyróżnieniami. Największy odsetek stanowią słuchacze, których około 40% nie było wyróżnianych. Wśród oficerów kadry również poważny odsetek, bo aż około 14% stanu członków partii nie było wyróżnianych, a wśród chorążych około 27%.

Najlepszymi wskaźnikami mogą poszczycić się członkowie partii żołnierze służby zasadniczej, ponieważ aż 100% członków było wyróżnionych.

Pewne niezadowolenie musi budzić także fakt, że z 5 zagubionych dokumentów niejawnych /wypadki nadzwyczajne/ sprawcami aż trzech byli członkowie partii.

Poza wspomnianymi trzema wypadkami, należącymi do kategorii cięższych, nie notuje się wśród członków i kandydatów partii przewinień o dużym ciężarze gatunkowym, zaś wymierzone im kary dotyczyły przeważnie przewinień dyscyplinarnych.

Członkowie partii byli siłą napędową wszelkich pozytywnych akademickich dokonań w 1974 r. i dynamicznego rozwoju uczelni, źródłem inicjatyw służbowych i społecznych. Członkowie partii spełnili wiodącą rolę w rozwoju ruchu współzawodnictwa i przodownictwa wśród kadry i słuchaczy, czego dowodem jest, że 98% wyróżnień tytułem "przodujący pracownik naukowo-dydaktyczny" i "przodujący słuchacz ASG" stanowią właśnie członkowie partii.

Jeszcze wyraźniej uwydatnia się ten problem wśród żołnierzy służby zasadniczej; stanowią niewielką ilościowo grupę 4,9% ogółu szeregowców i podoficerów służby zasadniczej, wszyscy są posiadaczami odznaki "Wzorowy Żołnierz" i prawie wszyscy członkami "Drużyn Służby Socjalistycznej".

OCENA STANU PRACY WEWNĄTRZPARTYJNEJ NAD WZROSTEM SZEREGÓW PARTYJNYCH W II PÓŁROCZU 1974 r.

Działalność Komitetu Uczelnianego i podstawowych organizacji partyjnych nad kształtowaniem akademickiej organizacji partyjnej i stałą rozbudową jej szeregów była i jest przedmiotem szczególnej troski i stanowi jedno z ważnych zadań pracy wewnątrzpartyjnej. Ideowo-wychowawczą i organizacyjną działalność instancji partyjnych w tym zakresie charakteryzuje systematyczna dążność do stałego doskonalenia treści i form partyjnego działania, celem którego jest pozyskiwanie do partii najlepszych ludzi spośród bezpartyjnych, szczególnie z tych grup środowiskowych, gdzie procent upartyjnienia jest bardzo niski. Środowiskami tymi w uczelni są:

1. Pododdziały obsługi 4,5% upartyjnienia
2. Pracownicy cywilni 10,8% - " -
3. Podoficerowie zawodowi 44% upartyjnienia

Stąd też w ukierunkowaniu pracy ideowo-wychowawczej i wewnątrzpartyjnej nad pozyskiwaniem do partii nowych kandydatów Komitet Uczelniany szczególne zadania stawia przed organizacjami partyjnymi i członkami partii działającymi w tych środowiskach.

Pewne rezerwy kandydatów do partii tkwią również w środowisku oficerskim, a mianowicie w Instytucie Dowodzenia, Wojskowym Instytucie Chemii i Radiometrii, jak też w niektórych innych ogniwach akademii.

W ostatnim półroczu w wyżej wymienionych środowiskach w sumie przyjęto do partii 12 kandydatów i 9 członków. Razem 21 towarzyszy /o 10 tow. więcej niż w I półroczu 1974 r./.

Z tego poszczególne POP przyjęły:

- POP pododdziałów obsługi 5 kandydatów i 1 członka;
- POP pracowników cywilnych 1 członka;
- POP Instytutu Dowodzenia 5 kandydatów i 1 członka;
- POP WICH i Radiometrii 2 członków;
- POP Komórek Zabezpieczenia 1 kandydata i 2 członków;
- POP Katedry TT 1 członka;
- POP Kursów TT 1 kandydata i 1 członka.

Z powyższego wynika, że w dalszym ciągu w ostatnim półro-

czu POP Pracowników Cywilnych i POP WIChiR nie potrafiły przygotować do wstąpienia w szeregi partyjne żadnego nowego kandydata. Przyjęcie w POP Pododdziałów Obsługi 5 i POP Komórek Zabezpieczenia 1 kandydata też jest chyba niezadowolające i wymaga odpowiedniego przeanalizowania tego problemu przez władze tych POP. Niski procent przyjmowania w POP pododdziałów praw - dopodobnie wynika też z niedostatecznej pracy członków partii w organizacji młodzieżowej.

Pozytywnie ocenić należy generalnie, że jednak w ostatnim półroczu przyjęto do partii w poczet członków i kandydatów o 10 towarzyszy więcej aniżeli w I półroczu 1974 r.

Jeżeli chodzi o POP komórek dydaktycznych /mamy tu na uwadze poszczególne katedry/ większych możliwości przyjęcia do partii nie ma. W katedrach tych są pojedyncze jednostki /oficerowie/ bezpartyjni. I tak np:

- Katedra Sztuki Operacyjnej - 1 b.p.
- Zakład Dydaktyki - 1 b.p.
- Katedra Taktyki Tyłów - 2 b.p.
- Katedra WRiArt. - 1 b.p.

W innych też sytuacja jest podobna. Również nie występuje jako problem konieczność intensyfikacji pracy nad wzrostem szeregów partyjnych na kursach akademickich. Są tam też pojedynczy słuchacze bezpartyjni:

- na kursach Taktyki Tyłów - 2 b.p.
- na kursie OW - 1 b.p.
- na kursie LO - 1 b.p.
- na II kursie OW - 1 b.p.
- na III kursie OW - 2 b.p.
- na II kursie ZWL - 1 b.p.
- na III kursie łączności - 1 b.p.

Razem: - 9 b.p.

Z wszystkimi w zasadzie prowadzona jest praca nad przygotowaniem ich do partii. Część z nich jest już w trakcie rozpatrywania przez komitety POP kursów.

W dalszym ciągu jednak niepokojącym zjawiskiem jest zbyt powierzchowna praca niektórych komitetów POP z kandydatami i młodymi stażem członkami partii. W wielu przypadkach kandydaci pozostawieni są sami sobie, nikt się nimi nie opiekuje, nie

stawia zadań, poleceń partyjnych, nie ocenia ich pracy. Tak pozostawieni niektórzy kandydaci zamiast podnosić swój poziom wiedzy ideowo-politycznej, pogłębiać światopogląd materialistyczny, nabywać nawyki do pracy partyjnej, nie rozwijają się i pozostają w miejscu.

W ubiegłym roku sekretariat KU, chcąc przyjść z pomocą organizacjom partyjnym, opracował program szkolenia partyjnego dla kandydatów i młodych członków partii, według którego zamierzano prowadzić zajęcia centralnie dla wszystkich razem. Z ubolewaniem trzeba stwierdzić, że frekwencja na ww. szkoleniu była tak znikoma, iż zrezygnowano z dalszego kontynuowania tych zajęć. W miejsce centralnego szkolenia opracowano na 1974/75 r. program, zalecając realizować go indywidualnie w ramach danych POP, pozostawiając punkty konsultacyjne, gdzie kandydaci mogą wyjaśniać sobie nie zrozumiałe dla nich w czasie studiowania indywidualnego problemu. Trudno jeszcze ocenić skutki tej decyzji. Niemniej jednak z dotychczasowych spostrzeżeń wynika, że w dalszym ciągu sprawa pracy z kandydatami ma sporo do życzenia. W ostatnim półroczu Komitet Uczelniany nie zatwierdził 2 uchwał POP o przyjęciu do partii ze względu na niedostateczne przygotowanie kandydatów. Jest to poważny sygnał dla grupowych, komitetów POP i całych organizacji, że praca z kandydatami partii musi w najkrótszym czasie ulec radykalnej zmianie. Zbyt powierzchownie traktuje się też niekiedy sam akt przyjęcia do partii na zebraniach POP. Toważysze ograniczają się do zadania 1-3 pytań ogólnych, a następnie głosują jednogłośnie za przyjęciem.

W trakcie rozmowy przez Zespół Org.Part. przed zatwierdzeniem uchwały POP na posiedzeniu KU uwidaczniają się dopiero braki w przygotowaniu niektórych kandydatów.

Drugim ujemnym zjawiskiem, szczególnie w POP Pododdziałów Obsługi jest fakt, że zbyt powierzchowna praca z kandydatami i młodymi stażem członkami partii, żołnierzami służby zasadniczej powoduje, iż mniej wyrobieni ideologicznie ubywając do rezerwy nie zgłaszają się na ewidencję w organizacjach, do których pobrali przeniesienia partyjne.

Analizując stan pracy nad rozwojem i umacnianiem szeregów partyjnych trzeba też podkreślić, że niezależnie od przy-

jęć nowych kandydatów i członków partii miały miejsce w ostatnim półroczu przypadki rozstania się z partią. W sumie wydano i skreślono 5 towarzyszy. Z tego z POP Pracowników Cywilnych 4 i POP kursu WOPK - 1. Skreśleni zostali:

- tow. Wróbel Władysław - kandydat partii
- " Wiśniewski Piotr - członek partii
- " Kondracki Andrzej - członek partii
- " Wajs-Dynecka - członek partii

Decyzję taką POP podjęła na podstawie złożonych przez ww. podań o skreślenie.

Poza tym za niemoralne prowadzenie się wydalony został z szeregów partyjnych przez POP kursu WOPK - kpt. Surmik.

W II półroczu organizacje partyjne, niezależnie od skreśleń i wydalenia z partii, stosowały inne kary partyjne. W sumie według ewidencji KU ukarano 2 towarzyszy:

- tow. Brzozowski Jan - upomnieniem za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwym /POP - ID/
- tow. Jakubas Tadeusz - nagana z ostrzeżeniem za zagubienie niejawnych dokumentów /POP Inż./.

Tak więc w porównaniu z I półroczem 74 ukarano partyjnie o dwóch towarzyszy mniej.

Znacznie zmniejszyła się ilość udzielonych kar za nadużycie alkoholu /z czterech w I półroczu do jednej w II półroczu/.

Pozytywnie ocenić należy również takie zjawisko, że każde wykroczenie członków partii jest przedmiotem rozpatrywania przez władze partyjne oraz wyciągane są wnioski organizacyjne w zależności od wagi popełnionego wykroczenia. Wydaje się również, że organizacje partyjne słuchaczy w ostatnim czasie szerzej stosują różnorodne metody i formy działania profilaktycznego, aby ustrzec towarzyszy przed popełnieniem wykroczeń, a szczególnie nadużywania alkoholu.

Z analizy pracy nad rozbudową szeregów partyjnych za II półrocze 1974 r. nasuwają się następujące wnioski i zalecenia:

1. Główny kierunek partyjnego działania KU i aparatu politycznego nad rozbudową szeregów partyjnych skupić na pracy POP Pododdziałów Obsługi, Instytutu Dowodzenia, Pracowników Cywilnych, WIChiR oraz Komórek Zabezpieczenia. Komitety POP

wv. organizacji partyjnych winny przeprowadzić ~~w marcu~~ na swych posiedzeniach z udziałem kierowników grup partyjnych gruntowną i wszechstronną analizę i ocenę pracy nad rozwojem szeregów partyjnych, ujawnić braki i niedomagania, ocenić realizację poleceń przez poszczególnych członków partii w tym zakresie oraz ustalić dalsze kierunki, formy i metody pracy dla pozyskania nowych kandydatów do partii.

2. W POP Pracowników Cywilnych i Pododdziałów Obsługi raz w miesiącu wysłuchiwać na posiedzeniu KP sprawozdań tych członków partii, którzy dostali od komitetu zadania partyjne pracy nad pozyskiwaniem nowych towarzyszy do partii.
3. W całokształcie pracy nad rozbudową i umacnianiem szeregów partyjnych szczególną uwagę zwrócić na pracę ideowo-wychowawczą z ludźmi młodymi wiekiem /SZMW, ZMS/ przodującymi w pracy i służbie, wywodzącymi się ze środowiska robotniczego i chłopskiego. Częściej zapraszać na zebrania otwarte tych, których komitety POP uwzględniły w swoich perspektywicznych planach do przyjęcia w poczet kandydatów PZPR.
4. Pozyskanie nowych kandydatów uważać za konkretny wkład POP w realizację zaleceń XVI Plenum KC PZPR "O dalsze ideologiczne i organizacyjne umacnianie partii" oraz przygotowanie organizacji partyjnych do VII Zjazdu PZPR.

NOWO PRZYJĘCI PRZEZ POP W POCZET CZŁONKÓW I KANDYDATÓW PARTII

W 1974 ROKU

Lp.	Stopień	Nazwisko i imię	Przyjęci w poczet czł. kand.	Stanowisko służbowe	Z jakiej ko- mórki organi- zacyjnej
1.	2 tow.st. kpr.	CZAPCZYK Zdzisław	4	6	7
2.	tow.kpr.	KOWALCZYK Władysław	x	dca plutonu	Kompania Łączności
3.	tow.szer.	LIPSKI Ryszard	x	podof.służby zasadniczej	Kompania Ochrony
4.	tow.st. kpr.	MIZIELIŃSKI Jan	x	żołnierz sż. zasadniczej	Kompania Samoходowa
5.	tow.szer.	ROKICKI Wojciech	x	dca radio- stacji	Kompania Łączności
6.	tow.szer.	ROŻEK Andrzej	x	żołnierz sż. zasadniczej	Kompania Ochrony
7.	tow.szer.	SZAPSKI Szczepan	x	żołnierz sż. zasadniczej	Kompania Łączności
8.	tow.st. szer.	SZKUTNIK Zbigniew	x	żołnierz sż. zasadniczej	Kompania Łączności
9.	tow.szer.	WOLSKI Antoni	x	żołnierz sż. zasadniczej	Kompania Ochrony
10.	tow.st. sierż.	CZASAK Andrzej	x	żołnierz sż. zasadniczej	Kompania Łączności
11.	tow.por.	KLIMKIEWICZ Zbigniew	x	żołnierz sż. zasadniczej	Kompania Samoходowa
12.	tow.por.	LENDO Ryszard	x	kierownik kancelarii	Instytut Dowodzenia
				problemista	- " -
				problemista	- " -

1	2	3	4	5	6
13.	13. tow. por. MARCZAK Wiktor		x	asystent	Instytut Dowodzenia
14.	14. tow. por. OSÓWKA Zenon		x	młodszy problemista	" "
15.	15. tow. por. ROGOWSKI Andrzej		x	młodszy problemista	" "
16.	16. tow. ppłk RUTECKI Stanisław		x	problemista	" "
17.	17. tow. por. TUSZYŃSKI Kazimierz	x		problemista	" "
18.	18. tow. kpt. BOCHNIAK Anzelm	x		adiunkt	WICHIR
19.	19. tow. por. MARCINIAK Włodzimierz	x		pomocnik kier. pracowni	" "
20.	20. tow. por. MRÓZ Kazimierz	x		st. asystent	" "
21.	21. tow. por. WALCZYŃSKI Franciszek	x		lekarz	" "
22.	22. tow. KOZIEŁ Andrzej	x		analityk	Instytut Dowodzenia
23.	23. tow. PACUDA Helena	x		pom. magazyniera	Kwatermi-strzostwo
24.	24. tow. RAWICZ Mirosława	x		st. referent	Katedra Sztuki Operac.
25.	25. tow. st. kpr. BASIŃSKI Jacek	x		szef izby chorych	Służba Zdrowia
26.	26. tow. ppłk MUSZYŃSKI Adam		x	kierownik apteki	" "
27.	27. tow. st. sierż. NOWAKOWSKI Dobiesław	x		magazynier mps	Kwatermi-strzostwo
28.	28. tow. kpt. KOPEĆ Mieczysław		x	słuchacz	Kursy TT
29.	29. tow. kpt. KRAJEWSKI Wiktor		x	słuchacz	Kursy TT

1	2	3	4	5	6	7
30.	tow.kpt.	MAZUREK Ryszard	x		słuchacz	Kursy TT
31.	tow.mjr	SYCHOWSKI Tadeusz	x		st.asystent	Katedra TT
32.	tow.kpt.	KOŁODZIEJ Lech	x		słuchacz	III Kurs OW
33.	tow.por.	KOSTRZYŃSKI Ryszard		x	słuchacz	Kurs Rozp.

UKARANI PARTYJNIE W 1974 r.

Lp.	Stopień	Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Rodzaj kary	Z jakiej komórki org.
1.	tow.por.	BRZozowski Jan	programista	upomnienie	Instytut Dowodzenia
2.	tow.por.	JAKUBAS Tadeusz	słuchacz	nagana	Kurs Inż.
3.	tow.ppor.	JAŻWIŃSKI Jacek	dca plutonu	nagana	Kompania Samochodowa
4.	tow.st.sierż.	STASIAK Ryszard	magazynier	nagana	Kwatermistrzostwo
5.	tow.kpt.	SURMIK Jerzy	słuchacz	wydalony	Kurs IO
6.	tow.por.	WISZOWSKI Jerzy	słuchacz	nagana	I Kurs OW

Wykonano w 40 egz.

Egz.nr 1-40 B.Gł.OZS

Wyk. płk Gierczak

Druk. OH, dn. 20.02.75 r.

Nr ks. PF-174/PF-488/WW

Kor. N.E.

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KADRY SZYBU GENERALNEJ
gen. broni K. Świątowski

238951